Nr. 6.
12.
janúar.

Lög

um

fjölgun og viðhald þjóðvega.

Vjer Christian hinn Níundi, af guðs náð Danmerkur konungur, Vinda og Gauta, hertogi í Sljesvík, Holtsetalandi, Stórmæri, Þjettmerski, Láenborg og Aldinborg,

Gjörum kunnugt: Alþingi hefur fallizt á lög þessi og Vjer staðfest þau með samþykki Voru:

1. gr.

Auk þjóðvega þeirra, er taldir eru í 5. gr. laga 13. apríl 1894 um vegi, skal hjer eptir telja þjóðveg veginn frá Hrútafjarðarbotni að Gilsfjarðarbotni.

2. gr.

Heimilt er landsstjórninni að krefjast þess, að öllum vegum, sem hjer eptir verða lagðir á kostnað landssjóðs, verði haldið við allt að helmingi á kostnað hlutaðeigandi sýslusjóða.

Eptir þessu eigu allir hlutaðeigendur sjer að hegða.

Gefið á Amalíuborg, 12. janúar 1900.

Undir Vorri konunglegu hendi og innsigli.

Christian R.

(L. S.)

Hørring.

Autoriseret Oversættelse i Henhold til Lov 18de September 1891.

Nr. 6.
12te
Jan.

Lov

om

Forøgelse af Antallet af Hovedvejene og disses Vedligeholdelse.

Vi Christian den Niende, af Guds Naade Konge til Danmark, de Venders og Goters, Hertug til Slesvig, Holsten, Stormarn, Ditmarsken, Lauenborg og Oldenborg,

Gøre vitterligt: Altinget har vedtaget og Vi ved Vort Samtykke stadfæstet følgende Lov:

§ 1.

Foruden de i Lov om Vejvæsenet af 13. April 1894 § 5 opregnede Hovedveje henregnes herefter Vejen fra Bunden af Hrutafjorden til Bunden af Gilsfjorden til Hovedvejene.

§ 2.

Regeringen har Ret til at forlange, at Vedligeholdelsen af alle herefter paa Landskassens Bekostning anlagte Veje bekostes med indtil det halve af vedkommende Sysselkasse.

Hvorefter alle vedkommende sig have at rette.

Givet paa Amalienborg, den 12te Januar 1900.

Ministeriet for Island, den 12te Januar 1900.

Hørring.

Ólafur Halldórsson.